

**UCHWAŁA NR XIV/100/2015
RADY MIEJSKIEJ W WIĘCBORKU**

z dnia 23 grudnia 2015 r.

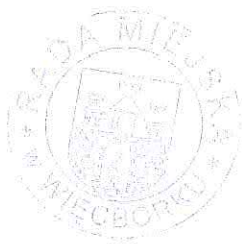
w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Więcborka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015r. poz. 1515) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodekspostępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r., poz. 267 z późn. zm.¹⁾)

§ 1. Uznaje za niezasadną skargę z dnia 23 listopada 2015 roku /data wpływu 26 listopada 2015r./ w sprawie beczynności Burmistrza w załatwieniu sprawy.

§ 2. Przewodnicząca Rady Miejskiej w Więcborku poinformuje skarżącego o sposobie załatwienia skargi

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej w Więcborku

G. Witeczak
Grażyna Witeczak

Uzasadnienie

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Więcborku na swym posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2015r. rozpatrzyła zasadność skargi wniesionej przez _____ dotyczącej pozostawienia bez rozwiązania sytuacji mieszkaniowej skarżącego.

Analizując skargę Komisja zweryfikowała zarówno jej treść, jak i dołączony do niej Protokół ze spotkania wnoszącego z Wojewodą Kujawsko-Pomorskim przeprowadzonego dnia 13 listopada 2015r. w Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy oraz dokumentację związaną z przedmiotem sprawy, z akt będących w posiadaniu Gminy Więcbork. Ponadto stosowne wyjaśnienia złożył również Burmistrz Więcborka p. Waldemar Kuszewski i podinspektor ds. Dodatków Mieszkaniowych i Komunalnych Zasobów Mieszkaniowych p. Jolanta Nickel. W toku badania sprawy Komisja wypracowała następujące ustalenia i wnioski.

Skarżący od jakiegoś czasu wynajmuje mieszkanie na ul. Rybackiej w Więcborku. Budynek, w którym znajduje się lokal jest w złym stanie technicznym w związku z czym jego właściciel poinformował _____ o zamiarze jego rozbiórki i konieczności znalezienia przez niego nowego lokum. Wówczas ww. spotkał się w tej sprawie z Burmistrzem Więcborka i poprosił o znalezienie miejsca, które będzie mógł zaadaptować na mieszkanie. Taka deklaracja spowodowała, że Burmistrz zdecydował, iż sprawa zostanie przez Gminę przeanalizowana i w miarę posiadanych możliwości, ta udzieli mu pomocy.

Nadając tok sprawie Burmistrz przekazał do Zakładu Gospodarki Komunalnej wytyczną odnośnie zweryfikowania posiadanych zasobów komunalnych w tym, w pierwszej kolejności tych, gdzie jedynym właścicielem budynku jest Gmina Więcbork z uwagi na fakt, że w przypadku Wspólnoty Mieszkaniowej, nawet małej, ewentualna możliwość zagospodarowania powierzchni strychowej wymagałaby zgody właścicieli, a ta opcja wydawała się raczej wątpliwa.

Po sprawdzeniu zasobów znaleziono budynek przy ul. Pocztovej w Więcborku, który spełniał wymóg o którym mowa powyżej. Jednakże po zleceniu dokonania wizji lokalnej pod kątem możliwości zaadaptowania strychu budynku przez osobę z uprawnieniami projektowymi, znającą się na przepisach prawa budowlanego okazało się, że o ile klatka schodowa spełnia wymogi w części dotyczącej poziomów mieszkalnych, o tyle schody wiodące na poddasze nie spełniają wymogów budowlanych i nie ma możliwości uzyskania pozwolenia, aby poddasze przerobić na lokal mieszkalny.

Kolejna szansa pojawiła się w budynku na ul. Stary Rynek w Więcborku, gdzie ostatecznie okazało się, że Gmina Więcbork nie jest właścicielem budynku tj. nie do końca są tam uregulowane sprawy spadkowe. Jeżeli kwestie te nie zostaną rozstrzygnięte, za kilka lat Gmina uzyska do niego prawo własności poprzez zasiedzenie. Na chwilę obecną nie jest jego właścicielem i nie podstaw prawnych, aby skarżącemu można było przyznać tam lokal mieszkalny.

Burmistrz Więcborka odnosząc się do pisma Wojewody Kujawsko-Pomorskiego oraz zarzutów, jakie padły w przesłanym Protokole stwierdził, że jedyną osobą, z którą rozmawiał by _____ nigdy zaś nie omawiał problemu z żoną wnoszącą skargę. Ponadto, kiedy _____ pojawił się u niego w kwietniu, zadeklarował pomoc i sprawdzenie wszelkich dostępnych możliwości, z czego się wywiązał. Wiedząc, jak trudna jest sytuacja jeżeli chodzi o wolną substancję mieszkaniową i listę osób oczekującym na przydział lokalu komunalnego, nigdy nie stawiał sprawy w ten sposób, że zostanie ona załatwiona. Wspomniany w Protokole lokal przy ul. Parkowej w Więcborku należący do krewnej _____ nie jest pustostanem, bo obecnie zamieszkuje w nim syn wyżej wymienionego, który wychowywany był przez jego krewną /siostrę/ – obecnego użytkownika lokalu. Rzeczywiście pod koniec czerwca 2009 roku głównemu najemcy _____ wypowiedziana została umowa najmu ze względu na zaległości czynszowe ale wystąpiła ona z wnioskiem o rozłożenie długu na raty, do którego Gmina Więcbork się przychyliła. Część zaległości została już spłacona, a bieżące opłaty za

lokal uiszczane są na bieżąco /obecnie najemca traktowany jest jako bezumowny użytkownik lokalu/. Użytkownik przebywa obecnie za granicą ale zadeklarował, że po spłacie wszystkich należności chciałby zawrzeć ponownie umowę najmu, lokal wykupić i ma do tego prawo.

Nieprawdą jest pismo świadczące o braku meldunku skoro jest on zameldowany na Placu Jana Pawła II tj. w mieszkaniu, które wykupione zostało przez jego syna. Mieszkanie na dzień dzisiejszy stoi puste, zatem jest miejsce, w którym mógłby zamieszkać. Jeżeli wstępnie deklarował zagospodarowanie strychu we własnym zakresie równie dobrze może zainwestować w urządzenie tegoż mieszkania.

Kolejnym przekłamaniem jest wskazanie w Protokole, jakoby skarga złożona na urzędników Gminy Więcbork zablokowała wszelkie działania Instytucji, łącznie z tymi dotyczącymi zaadaptowania poddasza. Kwestia poddaszy, a konkretnie braku możliwości w zakresie ich przebudowy, czy przystosowania na cele mieszkalne wyjaśniła się już dużo wcześniej o czym mowa powyżej.

Burmistrz Więcborka podkreślił, że rozumie trudną sytuację i rozczarowanie tym, że nie udało się jego problem rozwiązać. Uważa jednak, że na żadnym etapie postępowania zainicjowanego przez Gminę Więcbork, czy też w rozmowach prowadzonych ze skarżącym, nie było ani z jego strony, ani też ze strony urzędników gminnych, złej woli, czy jakiegokolwiek zaniechania.

Reasumując powyższą argumentację i przedstawione fakty Komisja uznała, że skarga wniesiona przez jest niezasadna. Z ustaleń Komisji wynika, że Burmistrz Więcborka wykazał pełne zrozumienie dla położenia, w jakim znalazł się skarżący i podjął działania, które ewentualnie mogłyby zaspokoić jego potrzeby. To, że żadna z wytypowanych opcji rozwiązania problemu nie mogła zostać zrealizowana, nie może być poczytywana, jako zarzut bezczynności Burmistrza w rozważanej sprawie. Nie znalazł też potwierdzenia zarzut nienależytego wykonywania obowiązków przez Burmistrza Więcborka, który wskazywał na nie przekazanie mieszkania od lat niezamieszkałego przez rodzinę mieszkającą poza granicami kraju /krewnych wnoszącego/, gdyż rodzina ta owszem przebywa za granicą ale wywiązuje się z obowiązku spłaty zadłużenia i regularnie opłaca bieżący czynsz. Poza tym to, że obecnie przebywa poza granicami kraju nie oznacza, że do niego nie wróci. Istotnym w sprawie jest również to, że lista oczekujących na przydział lokalu komunalnego w Więcborku jest długa, a możliwości Gminy w tym aspekcie znikome. Każda z tych osób, to odrębna historia i nie mniej trudna sytuacja, dlatego też nie może czuć się w żaden sposób uprzywilejowany.

Pouczenie: W przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpoznania może podtrzymać swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez powiadamiania skarżącego.

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014r., poz. 183 i poz. 195, z 2015r. poz. 211, poz. 702 i poz. 1274.